

Afwijking van bijbelse beginselen van het samenkomen

door: diverse auteurs

De gevaren om af te wijken van beginselen die eens als goddelijk werden erkend

Voorwaarden voor toelaten

Als er ooit een andere voorwaarde voor gemeenschap wordt geëist dan de belangrijkste, nl. geloof in de verzoening door Christus en een daarmee overeenstemmende wandel, dan houdt die tafel op de tafel van Heer van de te zijn. Het wordt de tafel van een sekte (CHM: 'Thoughts on the Lord's Supper', blz. 18).

* * *

Als de eenheid van het lichaam van Christus in acht genomen wordt, hebben alle christenen in beginsel het recht om daar te zijn, mits de naam van de Heer wordt gehandhaafd met betrekking tot de leer en de tucht. Als u aandringt op een bepaalde mate van inzicht, naast het kennen van Christus, voordat u iemand accepteert, dan bewijst u dat u niet verstandig bent en verlaat u de beginselen van God (JND: Letters 1, blz. 449).

* * *

Ik geloof dat ieder erkend christen hetzelfde recht heeft als ikzelf. Lidmaatschap van een gemeente verwerp ik helemaal (JND: Letters 3, blz. 182).

* * *

Het beginsel van het samenkomen is de eenheid van het lichaam, zodat iemand die erkend wordt als een christen vrij is om te komen. Alleen, de broeder die hem voorstelt moet het vertrouwen hebben van de gemeente in zijn bekwaamheid om de persoon te beoordelen, die hij voorstelt (JND: Letters 3, blz. 182).

* * *

Van de oudere gemeentes, die lange tijd als 'broeders' hebben gewandeld, weet ik dat ze altijd erkende christenen hebben ontvangen. De nieuwere ongetwijfeld ook, en zo is het in elk land. De gemeentes ontvingen altijd erkende christenen. Op deze manier braken ze ook brood op de laatste zondag dat ik in Londen was (JND: Letters 2, blz. 13).

* * *

Als de broeders sektarisch worden in hun plaats voor God, worden ze totaal nutteloos en ik ben ervan overtuigd, spoedig verbroken. We zijn niets anders dan

christenen en op het ogenblik dat u ophoudt een toegankelijke gemeenschap te zijn voor ieder waar christen, wordt u verbroken of helpt u het kwaad (JND: Letters 1, blz. 21).

* * *

Alle leden van het lichaam van Christus te ontvangen, dat is duidelijk geen sekte en dat is het beginsel waarop ik samenkom (JND: Letters 2, blz. 250).

* * *

Als een gemeente iemand weigert die als christen bekend staat en onberispelijk leeft, omdat hij 'niet van de gemeente is', dan zou ik daar niet heengaan. Ik erken geen ander lidmaatschap dan van Christus. Een gemeente die samengesteld is uit 'leden', wordt direct een sekte. Maar de persoon die iemand meeneemt is verantwoording verschuldigd aan de gemeente, want het is uiteindelijk de gemeente die verantwoordelijk is voor toelating (JND: Letters 3, blz. 182).

* * *

Ik kan geen gemeente erkennen, die niet alle kinderen van God ontvangt, omdat ik weet dat God ze ontvangt (JND: Letters 1, blz. 42).

* * *

Het gevaar om af te glijden naar sektarisme - dat is een apart lichaam te vormen - onderken ik ten volle. Maar door genade heeft dit een hevige klap gekregen. De gedrukte lijst van gemeentes kan daartoe misbruikt worden, want het kwaad komt onopzettelijk binnen. (JND: Letters 3, blz. 62).

* * *

Ik herinner mij dat iemand, die groeide in de waarheid, soms in een zondagsschool kwam helpen aan de andere kant van Londen. Hij vroeg de broeders of hij met hen mocht brood breken als hij daar was - hij had namelijk geen tijd om terug te gaan naar de Baptistendienst - en hij genoot van de gemeenschap der heiligen. De broeders ontvingen hem met blijdschap. En als ik mij goed herinner, werd zijn naam niet meer voorgelezen als hij later weer kwam. Spoedig was hij helemaal thuis onder de broeders, maar zijn broederschap was even volledig als voor die tijd (JND: Letters 2, blz. 417).

* * *

Ik mag niet voortdurende aanwezigheid afdwingen bij ons alleen omdat iemand mogelijk komt met het verlangen de eenheid van de Geest te openbaren, terwijl hij toch denkt dat zijn huidige weg meer gewetensvol is. Als zijn hart rein is (2 Tim. 2), heb ik geen reden om hem buiten te sluiten (JND: Letters 2, blz. 129).

* * *

De vraag is: of we heiligen kunnen ontvangen aan de tafel van de Heer; of iemand kan toegelaten worden bij ons, die niet formeel en regelmatig onder ons is. Iemand van wie bekend is dat hij godvrezend is en gezond in het geloof, die echter denkt dat de Schrift een geordende dienst aanmoedigt, maar blij is als de gelegenheid zich voordoet... Moet die uitgesloten worden van deelname omdat hij tot een systeem behoort, waarover zijn geweten niet is verlicht. Ja, waarvan hij meent dat dit zijn plaats is.

Hij is een lid van het lichaam en staat als zodanig bekend. Mag hij niet deelnemen? Als dat zo is, dan geeft de mate van inzicht recht op gemeenschap. De eenheid van het lichaam wordt zodoende ontkend door de gemeente, die hem weigert. Dan wordt het beginsel van samenkomen als leden van Christus, in godsvrucht wandelend, opgegeven. Dan wordt *eenstemmigheid* met *ons* tot regel gemaakt. Die gemeente wordt een sekte, met leden zoals elke andere sekte. Zij komen samen op hun beginselen, zoals Baptisten of anderen, en u doet dit ook als u alleen hen toelaat die formeel bij u behoren. Het principe van samenkomen als 'broeders' is losgelaten en nog een sekte is erbij gemaakt. Met meer licht, maar dat is dan ook alles. Het mag misschien meer moeite kosten, meer zorg vereisen om elk geval goed te behandelen volgens het beginsel van de eenheid van alle leden van Christus, maar dat is beter dan te zeggen: 'U behoort niet bij ons, u kunt hier niet deelnemen'. Het hele principe van samenkomen is dan weg. Het is niet de weg van God (JND: Letters 2, blz. 11).

* * *

Wij ontvangen iedere christen, die als zodanig wandelt, zonder te kijken naar hun relatie met nationale kerken of afgescheiden kerken. Wij verheugen ons erover dat we gemeenschap met hen hebben, hetzij persoonlijk of openbaar. Zij mogen zich met ons verenigen in de aanbidding en aan het avondmaal van de Heer, zij zijn even vrij als wij om te helpen in dankzegging, gebed of met een stichtend woord, als God dat zo leidt. En dit zonder voorwaarden om hun oude verbinding te verlaten of alleen met ons samen te komen. Waar wordt dit gedaan dan alleen onder de 'Broeders'...

* * *

Bij ons... integendeel, als een godvrezend kerkelijk iemand of een afgescheidene, het goed dunkt bij ons te komen als wij samen de Heer gedenken, zou hij helemaal gelijk hebben als hij één of al die dingen

geestelijk deed; en dit niet omdat *wij* het van onze kant goedvinden, maar als zijn verantwoordelijkheid t.o.v. God en Zijn Woord (WK: Gods beginsel van eenheid, blz. 23).

* * *

Wij hebben altijd toegegeven dat er onder de 'open broeders' personen kunnen zijn, die oprecht onwetend zijn met betrekking tot het feit dat ze als een vereniging gegrond is op onverschilligheid ten aanzien van een ware of een valse christus. Waar dit zo is, moet men proberen hen met barmhartigheid te behandelen; en niemand was vrijer om dezulken te ontvangen met een ernstige voorzichtigheid dan JND, net zoals alle andere invloedrijke broeders hebben gedaan. Bange mensen, altijd geneigd tot sektarische hindernissen, hebben dezulken zelfs geweigerd (WK: De leer van Christus en Bethesdaïsme, blz. 18).

* * *

Ik wil de Bethesda-kwestie niet weer oprakelen, niet omdat ik het kwaad minder erg vind dan vroeger, maar omdat door het verlopen van veel tijd... er velen zijn die niets weten van de leer; zodat ze naar het geweten onschuldig zijn (JND: Letters 3, blz. 447).

* * *

iets over de dienst

Wat het werk van de evangelist betreft: ik houd vol, dat hij zijn werk moet voortzetten vrij van regels van de gemeente. Ook wordt de gemeente niet vereenzelvigd met, of verantwoordelijk gehouden voor, de bijzondere manier waarop hij zijn werk voortzet.

De evangelist moet vrij gelaten worden, daar strijd ik voor. Enghartige mensen, die op alles iets aan te merken hebben, wat niet met hun eigen gedachten strookt – mensen die tevergeefs de evangelist zouden willen binden: de evangelist moet naar hen niet luisteren of zich door hen laten beïnvloeden. Hij moet zijn weg voortzetten, zonder zich te storen aan zulke enghartigheid en inmenging (CHM: Papers on Evangelisation, blz. 64).

* * *

In het begin gingen Joodse christenen naar de synagoge en ze waren vrij om deel te nemen in de Schriftlezing. Nu zou die persoon beschouwd worden als een onwelkome gast, maar in een Joodse synagoge was hij welkom. De apostelen en anderen waren volkomen in hun recht om deze vrijheid voor de waarheid te gebruiken. Zij handelden in de geest van genade. Waar wij met een goed geweten naar toe kunnen, zonder deel te nemen aan iets dat tegen het Woord van God is, daar kan en mag iemand gaan als het een dienst voor de Heer betreft. Als we wisten dat alleen de Schrift werd gelezen op een doordeweekse dag in een zogenaamde kerk of kapel en er gelegenheid was om te helpen; zouden we dan niet blij zijn om te gaan, als er geen andere verplichting op ons zou rusten? De deur zou

open zijn van de kant van de Heer en de genade zou daarvan gebruik maken (WK: Exposition of Mark, blz. 50).

* * *

In de uitoefening van een gave kan niets ons afbrengen van persoonlijke verantwoordelijkheid jegens de Heer. De Heer gaf de gave en de Heer verlangt de dienst. Stoor u niet aan de hele gemeente als ze zich bemoeit met onze verantwoordelijkheid ten opzichte van de Heer. Oefen de gave uit in onderworpenheid aan Gods Woord; en diegenen die willen oordelen, laat ze oordelen. Ik kan de persoonlijke verantwoordelijkheid jegens Christus niet opgeven voor de hele gemeente, hoe ellendig ik daarin ook kan falen (JND: Collected Writings 31, blz. 459).

* * *

Als Christus mij een talent gegeven heeft, moet ik met mijn talent handelen als Zijn dienstknecht, daar heeft de gemeente niets mee te maken. Ik ben hun dienstknecht helemaal niet. Als ik onderwijs geef, dan oefen ik daarmee een persoonlijke gave uit. De gemeente heeft daarmee niets te maken. Het is diegenen onderwijzen die willen luisteren. Ik weiger pertinent haar dienstknecht te zijn. Als ik iets zeg als particulier, dat tucht vereist, is dat iets anders. Maar als ik met mijn talent werk, werk ik niet in een gemeente, hoewel ik blij ben als ik dat mag doen in gemeenschap met haar.

Christus als Heer wordt geloofend door hen die deze gedachten koesteren; zij willen zichzelf of de gemeente tot heer maken. Als ik een dienstknecht van Christus ben, laat mij Hem dienen in de vrijheid van de Geest. Zij willen de dienstknechten van Christus maken tot dienstknechten van de gemeente en ontkennen daarmee

de persoonlijke dienst als verantwoordelijk aan Christus...

Mijn vrijheid in de Geest en mijn verantwoordelijkheid aan Christus wil ik aan niemand afstaan, aan geen enkele gemeente...

Ik ben vrij te handelen zonder hen in mijn dienst voor Christus te raadplegen. Zij zijn niet de meesters van de dienstknechten van de Heer (JND: Letters 2, blz. 109).

* * *

Ik geloof dat er altijd zegen is naar de mate van evangeliseren. De reden is eenvoudig: de tegenwoordigheid van God zegent en God is liefde, en liefde laat ons zielen zoeken. God heeft mensen lief en als wij ze niet zoeken, zal Hij Zijn getuigenis ergens anders plaatsen. Hij heeft ons lief, maar Hij heeft ons niet nodig. Geve Hij ons alleen trouw voor Hem te zijn en Hij zal ons zeker zegenen (JND: Letters 1, blz. 392).

* * *

“Houdt uw voorgangers in herinnering die het woord van God tot u gesproken hebben, en volgt, terwijl u het einde van hun wandel beschouwt, hun geloof na” (Hebr. 13:7).

* * *

“Zo zegt de HERE: Gaat staan aan de wegen, en ziet en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg is, opdat gij die gaat en rust vindt voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij willen die niet gaan. Ook heb Ik wachters over u gesteld: Luistert naar het geklank der bazuin; maar zij zeggen: Wij willen niet luisteren” (Jer. 6:16, 17).